

ČASOPIS CÍRKVIČÁK

2. číslo

*Tákladní
škola
Církvíce*

Školní rok 2018/2019

REDAKČNÍ RADA:

Tonda Vavříčka

Amálka Pernikářová

Filda Lanc

Tom Kubín

Natálka Veselá

Domča Navrátilová

Eliška Hříbalová

Lucinka Kopřivová

Foto: Ludmila Hrušková

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Vážení čtenáři.

Zdravím Vás u dalšího dílu našeho časopisu Církvíček. Jsme na konci podzimu. Začíná se brzy stmívat a bývá velice zima. Lezou na nás nemoci. Proto prosím noste teplé oblečení, abyste taky neonemocněli.

Přijel k nám i sv. Martin který nám nasypal pár vloček sněhu, ale až 19. listopadu ☺.

V tomto čísle se určitě dočtete o T. G. Masarykovi, o besedě s rodáky naší vesnice, o výletu do Prahy, o oslavách 100 let. Přečtete si i rozhovor s paní učitelkou Nevrlou nebo paní ředitelkou Lídou Hruškovou. Pobavíte se s vtipy a hádankami. Můžete si i vyluštit vánoční luštěnku nebo křížovku a dozvědět se něco o Halloweenu.

Doufám že se Vám toto číslo bude líbit. ☺

Váš Filda

VÝLET DO PRAHY

Kroužek logických her se vydal na výlet do Prahy do Muzea smyslů. Výlet začínal na nádraží v Kutné Hoře. Poté co jsme odjeli z Kutné Hory, jeli jsme až do Prahy. V Praze jsme vystoupili na Hlavním nádraží a z nádraží jsme šli do Muzea smyslů.

Před muzeem na nás čekal pán, který nás dovedl dovnitř. Vevnitř byl první oční klam, schody namalované na zdi. Bylo tam mnoho místností, například zrcadlové bludiště, nekonečný pokoj, levitující kohoutek, tunel, obrácená koupelna... a na konci i místnost s hlavolamy a fotkami.

Když jsme si prošli celé muzeum, tak nás čekala dlouhá cesta do obchodního centra Palladium. Tam jsme se najedli. Někdo šel do KFC a někdo do McDonald's. Bylo to výtečné.

Poté co jsme se najedli, šli jsme na nádraží a jeli jsme vlakem do Kolína. V Kolíně jsme přestoupili na vlak do Církvice. Do Církvice jsme přijeli v 18:33.

Byl to krásný výlet.

Napsali: Ami Pernikářová a Filda Lanc, foto: Štěpánka Hrušková

VÝLET DO PRAHY

Foto: Ludmila Hrušková

BESEDA S PAMĚTNÍKY

22. října 2018 k nám přišli paní Kolářová a pan Horáček, naši církevní rodáci a vyprávěli nám o tom, jak to tady chodilo před sedmdesáti lety.

Paní Kolářová nám říkala, kolik jich bylo ve třídě. Ve třetí třídě jich bylo 19. Pan Horáček povídal, že jich bylo 39. Mohli jsme se jich zeptat na jakoukoliv otázku. Paní Kolářová nám připravila papír s letopočty, takovou časovou osu.

Pan Horáček měl tatínka kováře. Jeho tatínek měl štěstí, protože byl kovář a podkovoval koně, kteří byli potřeba místo dopravních prostředků. Proto nebyl v boji, ale na vojně kovářem. Sám pan Horáček měl také štěstí. Byl totiž šofér a rozvážel věci a vojáky po Praze a nemusel sloužit jako ostatní v kasárnách.

Když jel jednou do práce do Kolína, viděl jet proti sobě tanky. Byl to rok 1968.

Napsal: Tom Kubín, Tonda Vaříčka

Foto: Ludmila Hrušková

OSLAVY 100 LET REPUBLIKY

Celá škola si přinesla barevné triko, aby mohla ze svých těl vytvořit státní vlajku. První a druhá třída měla bílou, třetí a čtvrtá červenou a pátá třída měla modrou barvu trička. Okolo desáté hodiny jsme si šli obléct barevná trika.

Pak když jsme se oblékli, šli jsme se fotit. Hned tady u školy jsme položili věnec k pomníku padlých církvických občanů a pátáci zazpívali slavnostní píseň „Za 100 let.“ Potom, co jsme odezpívali, jsme vytvořili průvod a šli jsme nahoru k sokolovně. Po cestě jsme potkali pana starostu, který nám dal jiný věnec z jehličí a ten jsme položili k pomníku v Jakubě. Paní ředitelka měla proslov společně s panem starostou. A pak nás čekala jen cesta zpět do školy.

Ve škole jsme se už rozešli do tříd. Ve třídách jsme poznávali starodávné předměty. V každé třídě byla jiná zábava. V první třídě jsme dostali kartičky a měli jsme za úkol je přiřadit k předmětům. Ve druhé třídě jsme si říkali, co jaký předmět je a k čemu se používal. Ve třetí třídě jsme také dostali kartičky a měli jsme je přiřadit k věcem. Ve čtvrté třídě jsme přiřazovali slova k věcem a ukazovali jsme si vysvědčení. V páté třídě jsme si pouštěli gramofon z roku 1923 a ukazovali jsme si knížky a přiřazovali jsme letopočty podle toho, z jakého roku kniha pochází.

Také jsme vypracovávali různé referáty o významných osobnostech nebo o životě minulého století. Malovali jsme i portréty slavných a vypracovávali občanskou knížku s úkoly, které se týkaly naší republiky.

Díky oslavám v naší škole jsme si oslavy užili.

Napsaly: Amálka Pernikářová a Lucka Kopřivová

OSLAVY 100 LET REPUBLIKY

OSLAVY 100 LET REPUBLIKY

OSLAVY 100 LET REPUBLIKY

Foto: Ludmila Hrušková

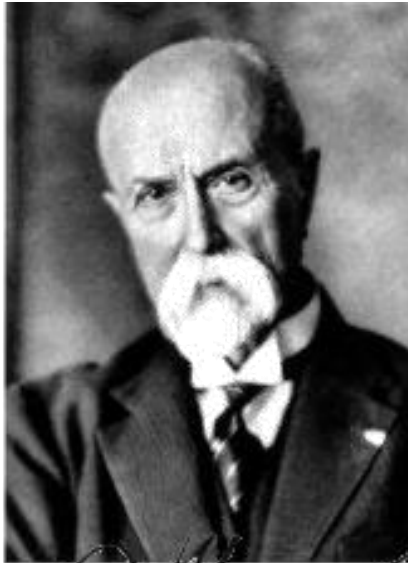
Tomáš Garrigue Masaryk

T.G.M se narodil 7.3.1850 v Hodoníně.

Zemřel 14.9.1937 v Lánech.

Měl pět dětí, Alici, Herberta, Jana, Eleanoru a Olgu.

Byl zaměstnán jako politik a zasloužil se o vznik Československa a byl také jeho prvním prezidentem. Je podle něj pojmenované nádraží v Praze a základní škola Masarykova v Čáslavi a mnoho dalších škol a restaurací. Byl čtyřikrát zvolen prezidentem. Jeho manželka se jmenovala Charlotta Garrigue Masaryková. Byl ve znamení ryb. Měřil pouhých 168 cm.

T. G. Masaryk

Zdroj obrázku:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Garrigue_Masaryk

Napsala: Natálie Veselá

HALLOWEEN NEBO DUŠIČKY ?

Halloween vznikl z předkřesťanských keltských tradic. Slaví se poslední říjnovou noc, 31. 10.

Tradiční znaky Halloweenu jsou vyřezávané obličejy do dýní se svíčkou uvnitř. Typické barvy Halloweenu jsou černá a oranžová. U nás se moc Halloween neslaví, ale občas si lidé dávají před dům nějaké strašidelné věci, jako třeba něco napsaného na dveřích nebo dýni před dům.

V USA se tento svátek slaví tak, že se děti převléknou do kostýmů a chodí na koledu. Když jim lidé nic dobrého nedají, tak jim děti pomalují dveře nebo zeď. Hlavními postavami jsou čarodějnice, duchové, černé kočky atd. I u nás dříve chodily děti v průvodu převlečené v maskách. Bylo to v Podkrkonoší.

V dnešní době u nás slavíme spíše Dušičky, které připadají na 2. listopadu. Zapalujeme svíčky na hřbitově našim mrtvým blízkým, rodině a přátelům a pokládáme věnečky na hrob.

Napsala: Dominika Navrátilová

Zdroj obrázku: http://www.thepark.cz/cz/halloween_2018

ŠKOLNÍ HALLOWEEN V PÁTÉ TŘÍDĚ

V páté třídě jsme také slavili Halloween, ostatně jako celá škola.

Hráli jsme třeba zábavnou hru, která se jmenuje „Dýně“ a moc jsme se u toho zasmáli 😊. Probíhalo to tak, že jeden si sedl na židli a ostatní se ptali na otázky a snažili se ho rozesmát. On musel na všechno říkat dýně.

Všichni jsme byli oblečeni do strašidelného kostýmu. Nejvíce kostýmů bylo zombie. Také byla krvavá karkulka, upír, strašáci, Harry Potter, čarodějnice, mumie a čert.

Pekli jsme halloweenské perníčky a moc nás to bavilo. Také jsme vyráběli. Tenhle rok to byly dýně z toaletního papíru a kusů oděvů.

Také jsme měli strašidelné učení - matematiku a češtinu. Celý Halloween jsme si moc užili.

Napsala: Lucinka Kopřivová, Filda Lanc

Foto: Ludmila Hrušková

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

17. Listopadu jsme se v pět hodin sešli u kostela sv. Jakuba. Paní ředitelka všechny přivítala a připomněla, proč jsme se sešli.

Od kostela jsme šli k nově zasazené lípě, kde jsme zazpívali písničku „Za sto let“. Poté jsme se vydali do školy, kde jsme popili čajíček. Byl tam i svařák. Popovídali jsme si a pokračovali jsme na velké fotbalové hřiště.

Tam jsme bojovali s vypouštěním lampionu svobody, ale nakonec se to povedlo.

Napsala: Natálka Veselá

Foto: Šárka Viktorová

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU NEVRLOU

R: Učila jste někdy na nějaké škole? Pokud ano na jaké?

P. uč: Učila jsem v MŠ v Církvici ve třídě Myšiček a několik let jezdím po školách a dělám dětem přednášky.

R: Měla jste se žáky nějaký vážný problém?

P. uč: Ne neměla. Nevím o tom. Každý problém se dá vyřešit a není natolik velký, jak se zprvu zdá.

R: Koho učíte?

P. uč: Všechny žáky naší školy, kromě druháčků, ale s některými se setkávám i na kroužku Veselé vědy.

R: Jaké jsou Vaše koníčky?

P. uč: Ráda vyrábím z papíru, vařím, šiju a lyžuji.

Napsaly: Ami Pernikářová a Lucka Kopřivová

Foto: Veronika Nevrlá

ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU LÍDOU HRUŠKOVOU

R: Proč jste na tuto školu nastoupila?

P.Ř: Protože mě oslovila paní ředitelka Lenka Kvízová, která hledala paní učitelku s vysokou školou ke druháčkům. Čerstvě jsem se vdala a přistěhovala do dvojdomku v Jakubě. Vůbec jsem si tenkrát nemyslela, že práce a hlavně děti v této škole budou můj život :-).

R: Na jakých školách jste studovala?

P.Ř: Studovala jsem na gymnáziu v Kutné Hoře a už v té době jsem o sobotách a nedělích jezdila do Zvláštní školy internátní ve Zbraslavicích a hrála jsem si s dětmi. Po gymnáziu jsem se přihlásila na pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy a toužila se dostat na obor, který by mi umožnil pracovat s dětmi bez domova nebo s dětmi s nějakým postižením. Dostala jsem se na svůj vysněný obor a pět let studovala v Praze. Při škole jsem pracovala ve školách a dělala s dětmi preventivní programy (něco jako naše páteční kroužky) a stále jsem jezdila za dětmi do Zbraslavic. :-)

R: Jaké jsou Vaše koníčky?

P.Ř: Mám ráda vyrábění, zdobení a dekorace, zbožňuji čtení, na které nemám ve školním roce moc času. Ráda sleduji dobré filmy a ve čtvrtek chodím cvičit. Mým největším koníčkem je ale učení a přípravy pro děti. Miluju nácviky různých besídek, programů a projektů s dětmi.

R: Jaký máte ráda předmět?

P.Ř: Nejraději učím výtvarnou výchovu. Děti a to, čeho jsou schopny mě nikdy nepřestane překvapovat. Od té doby, co učím matematiku podle pana profesora Hejného, učím ráda i ji. Když jsem byla malá, tak mě bavila čeština, hlavně literatura a psaní slohů, přírodověda a samozřejmě výtvarka. Neměla jsem ráda matematiku, fyziku a chemii. Na vysoké škole mě bavila dramatická výchova.

Napsaly: Ami Pernikářová a Naty Veselá

Foto: René Svoboda

KŘÍŽOVKA

1.								
2.								
3.								
4.								
5.								

1. V zimě nosíme na hlavě ...? _____
2. Název jednoho ze světadílů? _____
3. Ve škole píšeme do ...? _____
4. Jaký kloub máme na noze? _____
5. Zvíře podobné člověku je? _____

Tajenka:

VÁNOČNÍ LUŠTĚNKA

Kdo nosí dárky:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co zdobíme:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co vaříme:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co trháme:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co padá o Vánocích:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co stavíme o Vánocích:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Kdo jezdí na bílém koni:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Který měsíc se slaví štědrý den:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Co dělají děti na vánoce ve škole:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

VTIPY

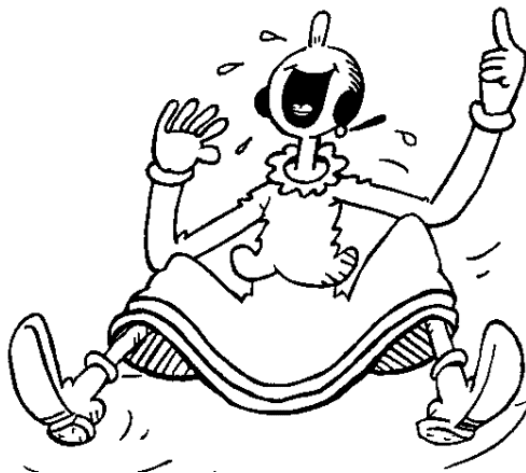
Malý Adámek se ptá maminky: „Mami, to je pravda, že jsem se narodil o půlnoci?“ „Ano, Karlíčku.“ „Doufám, že jsem vás nevzbudil?!“

Proč ptáci v zimě létají na jih? Protože je to lehčí, než kdyby tam šli pěšky.

Proč mají gorily velké nosní dírky? Protože mají velké prsty!

Napsali:Tonda Vaříčka a Filda Lanc

Zdroj: <http://www.popelky.cz/telo/zlomena-smichem.html>

HALLOWEENSKÁ PÍSNIČKA

Spinkej, spinkej v hrobečku.
Krev ti stříká z mozečku.
Zombíci tě žvýkají.
S tvým tělem ti smýkají.
Spinkej, spinkej teď už víš,
že se nikdy nevzbudíš.

Zdroj obrázku: <http://simina2.blog.cz/1010/halloween-dyne-pojidajici-malou-dyni> :

Zdroj písničky: Z filmu Hotel Transylvania

Napsala: Ami Pernikářová

HÁDANKY

Hádanky

**Víte, jaký je rozdíl mezi kobyloou a žábou?
Nevíte? Tak to se nechte vyšetřit!**

**Co získáte, když zkřížíte žraloka s krávou?
Netuším? Ale dojit bych to nechtěl.**

**Jak dlouho nese podkova koně?
Dokud kůň nezvedne nohu, pak nese kůň podkovu.**

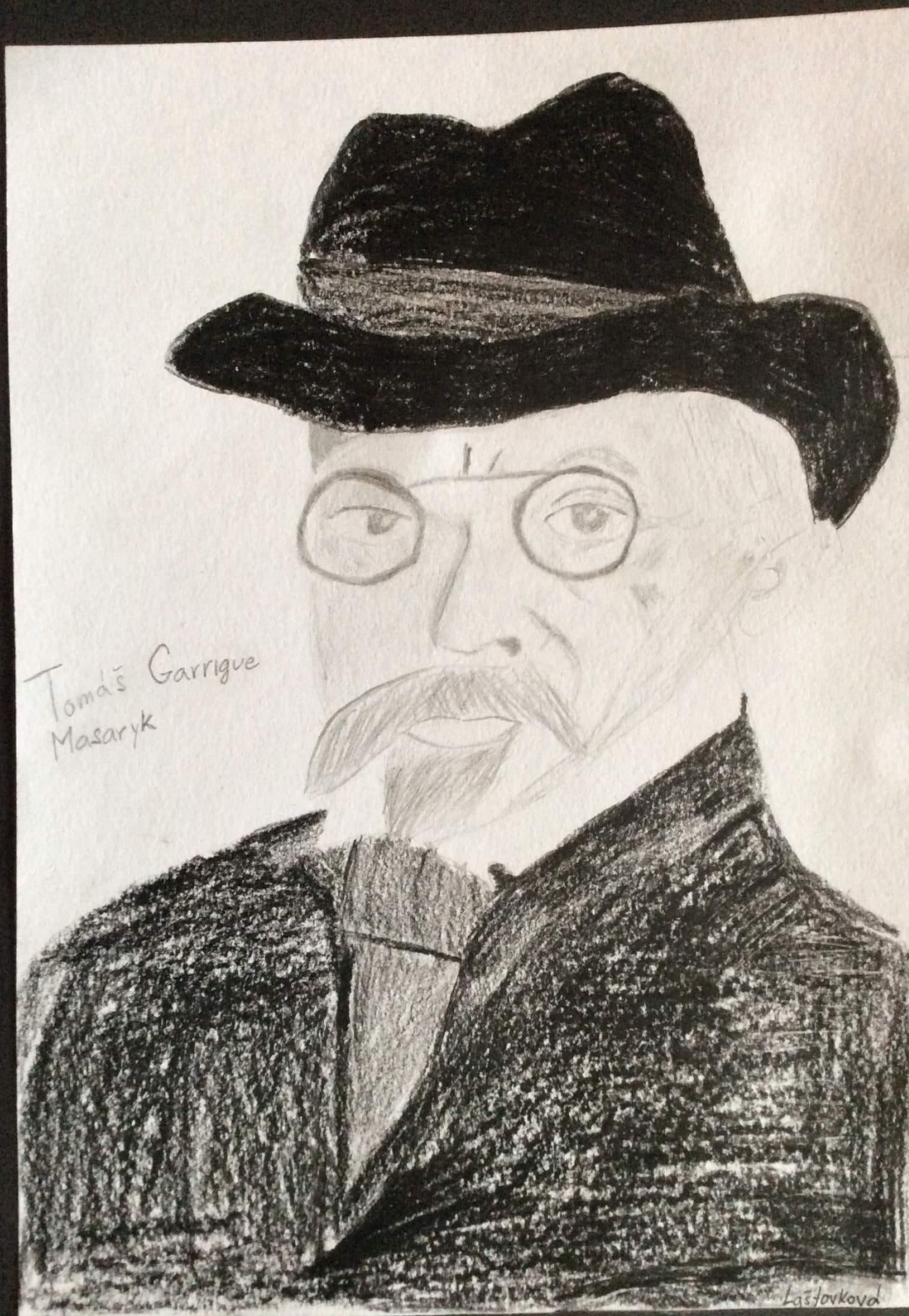
**Proč jde sušenka k doktorovi?
Protože v ní něco křupe.**

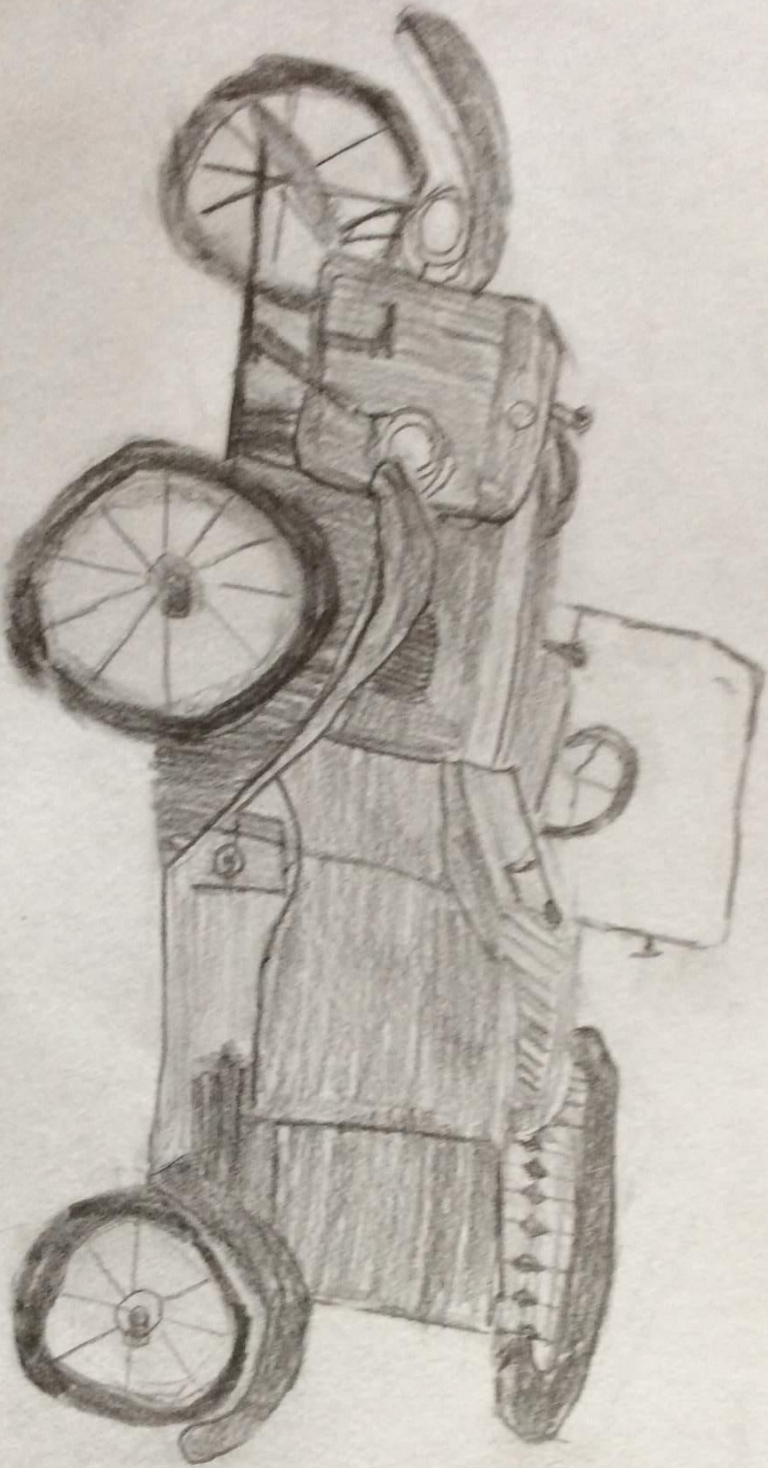
**Víte, proč ptáci ráno zpívají?
Protože nemusí do práce!**

Zdroj: <https://www.alik.cz/v/hadanky>

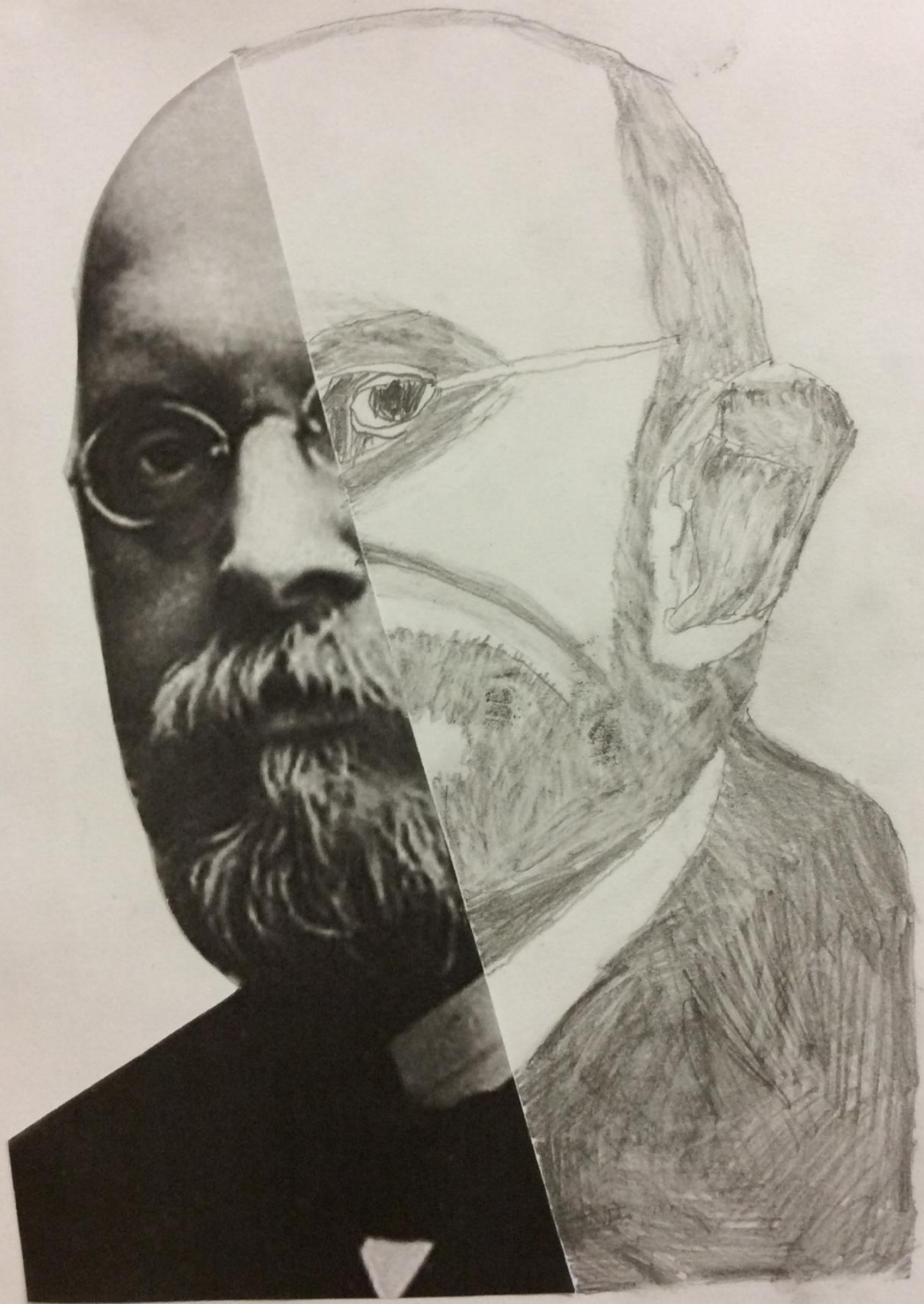
Napsala: Eliška Hříbalová

ŠKOLNÍ PRÁCE

T.V.

KDE DOMOV MŮJ

(Fr. Škroup - J.K.Tyl)

Andante con moto. J - e

Fr. Skroup.

Autentické znění české hymny, otiskné
roč. XV, 1933,

ov můj J. K. Tyl

lství a národní měty.

HYMNA

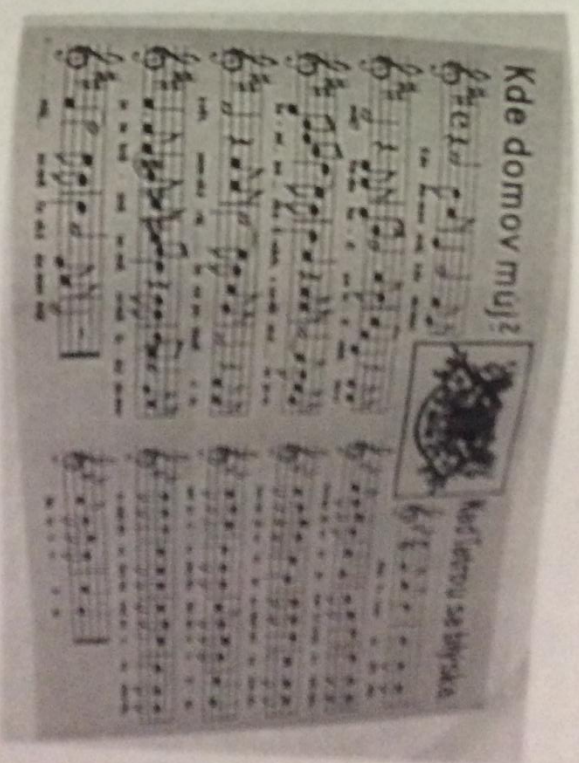
Hymna měla dvě části.

V Čechách se lidem líbila
píseň Kde domov můj. Zpívá
se v ní o krásné české
přírodě, a proto se stala
českou částí hymny.

Píseň Nad Tatrou sa blýská
je slovenskou částí.

ČESKOSLOVENSKA

Kde domov můj?

Nad Tatrou sa blýska

The image shows a musical score for the Czechoslovak national anthem. It consists of two staves. The first staff is for the Czech part, 'Kde domov můj?', and the second staff is for the Slovak part, 'Nad Tatrou sa blýska'. The music is written in G major (one sharp) and 2/4 time. There is a small illustration of a mountain landscape between the two staves.

MÓDA A ÚČESY

Dámy nosily rukavičky, paraplíčka, klobouky.

Pánové chodili v oblecích a v kloboucích.

Ženy chodily v dlouhých šatech.

V módě byly tmavé a střídmé barvy.

